

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XXIV. Inveniri Deum in memoria, quia invenitur ibi veritas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

C A P. XXIV.

*Inveniri Deum in memoria, quia invenitur
ibi veritas.*

I. **E**Cce quantum spatatus sum in memoria mea, quærens te Domine, & non inveni extra eam! Neque enim aliquid de te inveni, quod non meminissem, ex quo didici te. Nam *a* ex quo didici te, non sum oblitus tui. Vbi enim inveni veritatem, ibi inveni Deum meum, *b* ipsam veritatem: quam, ex quo didici, non sum oblitus. Itaque ex quo didici te, manes in memoria mea, & illic te inveno, cum reminiscor tui, & delector in te. Hæ sunt sanctæ deliciae meæ, quas donasti mihi misericordia tua, respiciens paupertatem meam.

N O T Æ.

- a* Vbi enim inveni veritatem) in naturalibus principiis refulgentem, qualia sunt: Deum esse summum bonum, esse incorruptibilem, inviolabilem, immutabilem, meliorem omnibus rebus corruptibilibus, violabilibus, mutabilibus. (Ibi) in memoria, cui hæc semina divinæ cognitionis naturaliter insita sunt (inveni Deum meum) ex his principiis ejus naturam paulatim investigando.
- b* Ipsam veritatem) est Deus prima & summa veritas, tum quia divinus intellectus est mensura & causa omnis alterius esse, & omnis alterius intellectus, tum quia essentia divina est conformis intellectui divino. Est autem Deus veritas objectiva respectu intellectus nostri, & principia naturalia sunt veritates formales, sive cognitiones veritatis objectivæ.

S.Th. 1. p.
9. 16. a. 5.
c.

V S V S.

Est Deus in memoria nostra ita insculptus per
prin-

principia naturalia, ut nulla oblivione deleri possit. Ille castas delicias subministrat animæ, consideranti in illo esse omne bonum, & non esse ullum malum.

CAP. XXV.

Non inveniri Deum inter imagines rerum corporalium, nec affectuum, & prestare ipso animo, sunt enim hæc omnia mutabilia.

I. **S**ed ubi manes in memoria mea, tu Domine? ubi illic manes? quale cubile fabricasti illic tibi? quale sanctuarium ædificasti tibi? Tu dedisti hanc dignationem memoriæ meæ, ut maneam in ea; sed in quæ ejus parte maneam, hoc considero. Transcendi enim partes ejus, quas habent & bestia, cum te recordarer; quia non ibi te inveniebam inter imagines rerum corporalium, & veni ad partes ejus, ubi commendavi affectiones animi mei, nec illic invenite. Et intravi ad ipsius animi mei sedem, quæ illic est in memoria mea, quoniam sui quoque meminit animus, nec ibi tu eras. Quia sicut non es imago corporalis, nec affectio viventis, qualis est cum latamur, contristamur, cupimus, metuimus, meminimus, obliviscimur, & quicquid hujusmodi est: ita nec ipse animus es, quia Dominus Deus animi tu es. Et commutantur hæc omnia, tu autem incommutabilis manes super omnia; & dignatus es habitare in memoria mea, ex quo te didici. Et quid quaero, quo loco ejus habites, quasi vero loca ibi sint? Habitas certe in ea, quoniam tui

R 7 memini,